

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2018/1644**2020/EØS/78/77****av 13. juli 2018****om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1011 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for fastsettelse av minstekravet til innhold i samarbeidsavtaler med vedkommende myndigheter i tredjestater hvis rettslige rammer og tilsynspraksis er anerkjent som likeverdige(*)**

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1011 av 8. juni 2016 om indekser som brukes som referanseverdier for finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller for å måle investeringsfonds resultater, og om endring av direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU og forordning (EU) nr. 596/2014⁽¹⁾, særlig artikkel 30 nr. 5 tredje ledd, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I artikkel 30 i forordning (EU) 2016/1011 fastsettes vilkår for å tillate bruk i Unionen av referanseverdier som leveres av en administrator lokalisert i en tredjestat. Ett av disse vilkårene er at det er vedtatt en beslutning om likeverdighet som anerkjenner tredjestatens rettslige rammer og tilsynspraksis som likeverdige. I henhold til artikkel 30 nr. 4 skal ESMA inngå samarbeidsavtaler med vedkommende myndighet i enhver tredjestat som det er vedtatt en beslutning om likeverdighet for.
- 2) Samarbeidsavtalene bør gjøre det mulig for ESMA og vedkommende myndighet i tredjestaten å utveksle alle opplysninger som er relevante for utførelsen av deres respektive tilsynsoppgaver. Kommisjonen kan vedta flere beslutninger om likeverdighet, og de referanseverdiene som leveres av administratorer lokalisert i hvert av de relevante landene, kan deretter anvendes av enheter under tilsyn i Unionen. Det er derfor viktig at hvert sett av samarbeidsavtaler inneholder samme minstekrav til skjemaer og framgangsmåter som skal brukes ved utveksling av opplysninger, herunder de samme bestemmelsene om fortrolighet og de samme vilkårene for bruk av opplysninger som innhentes i forbindelse med samarbeidsavtalene.
- 3) Vedkommende myndigheter i tredjestater hvis rettslige rammer og tilsynspraksis er anerkjent som likeverdige, vil ha tilstrekkelig kunnskap om alle relevante hendelser og endrede omstendigheter som kan påvirke administratorer av referanseverdier i deres jurisdiksjon. Dersom enheter under tilsyn i Unionen bruker referanseverdier som leveres av administratorer fra disse jurisdiksjonene, er det hensiktsmessig at vedkommende myndigheter i disse jurisdiksjonene holder ESMA underrettet om slike hendelser og endringer. Samarbeidsavtalene bør derfor inneholde bestemmelser om at ESMA skal underrettes om alle slike hendelser og endringer.
- 4) Tilsvarende må vedkommende myndigheter i tredjestater holdes underrettet om virksomheten til de administratorene som de fører tilsyn med. I samarbeidsavtaler bør det derfor fastsettes at ESMA skal underrette vedkommende myndighet i en tredjestat dersom administratorer som denne vedkommende myndighet fører tilsyn med, underretter ESMA om at de gir sitt samtykke til at deres referanseverdier brukes av enheter under tilsyn i Unionen.
- 5) Med unntak for sin forpliktelse i henhold til artikkel 31 i forordning (EU) 2016/1011 til å tilbakekalle registreringen av administratorer lokalisert i tredjestater, har ESMA ingen direkte tilsynsmyndighet over administratorer lokalisert i tredjestater. Den støtter seg i stedet på tilsynet som føres av vedkommende myndighet i tredjestaten, og på samarbeidet med denne. Samarbeidsavtaler bør derfor inneholde bestemmelser om de respektive rollene til partene i tilsynssamarbeidet, herunder når det gjelder stedlig tilsyn.
- 6) I henhold til artikkel 32 nr. 5 tredje ledd bokstav a) i forordning (EU) 2016/1011 skal samarbeidsavtaler mellom vedkommende myndigheter i tredjestater og vedkommende myndigheter i referansemlemstater ha samme minsteinhold som samarbeidsavtaler mellom ESMA og vedkommende myndigheter i tredjestater. Når minsteinholdet i samarbeidsavtalene med ESMA fastsettes, er det derfor nødvendig å sikre at innholdet også er egnet for samarbeidsavtaler som kreves i henhold til artikkel 32 nr. 5.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 274 av 5.11.2018, s. 33, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 238/2019 av 27. september 2019 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), ennå ikke kunngjort.

⁽¹⁾ EUT L 171 av 29.6.2016, s. 1.

- 7) Denne forordning bygger på det utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ESMA har framlagt for Kommissjonen.
- 8) ESMA har ikke holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordning, eller analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene, ettersom ESMA fastslo at dette ville ha vært uforholdsmessig med hensyn til de tekniske reguleringsstandardenes omfang og virkning, tatt i betraktning at de tekniske reguleringsstandardene bare ville berøre vedkommende myndigheter i tredjestater, vedkommende myndigheter i medlemsstatene og ESMA direkte og ikke markedsdeltakerne.
- 9) ESMA har anmodet om en uttalelse fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder, som er opprettet ved artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾.
- 10) Administratorer bør gis tilstrekkelig tid til å sikre at kravene i denne forordning oppfylles. Denne forordning bør derfor få anvendelse to måneder etter at den trer i kraft.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Samarbeidsavtalenes anvendelsesområde

Samarbeidsavtalene nevnt i artikkel 30 nr. 4 i forordning (EU) 2016/1011 (heretter kalt «samarbeidsavtaler») skal klart angi anvendelsesområdet. Dette anvendelsesområdet skal omfatte samarbeid mellom partene om minst følgende:

- a) Utveksling av opplysninger og meldinger som er relevante for utførelsen av deres respektive tilsynsoppgaver.
- b) Alle spørsmål som kan være relevante for administratorers transaksjoner, virksomhet eller tjenester som omfattes av de berørte samarbeidsavtalene, herunder formidling til ESMA av opplysninger om de lovene og forskriftene som disse administratorene er underlagt i tredjestaten, og om eventuelle vesentlige endringer av disse lovene og forskriftene.
- c) Alle regulerings- eller tilsynstiltak som vedtas eller godkjenninger som gis av vedkommende myndighet i tredjestaten i forbindelse med en administrator som har gitt sitt samtykke til at referanseverdier brukes i Unionen, herunder endringer i de forpliktelsene eller kravene som administratoren er underlagt, og som kan påvirke administratorens fortsatte overholdelse av gjeldende lover og forskrifter.

Artikkel 2

Utteksling av opplysninger og meldinger

Samarbeidsavtaler skal inneholde minst følgende bestemmelser om opplysninger eller meldinger som skal utveksles eller framlegges i henhold til avtalene:

- a) En bestemmelse om at anmodninger om opplysninger minst skal angi hvilke opplysninger den anmodende myndigheten ber om, og en kort beskrivelse av gjenstanden for anmodningen, hvorfor det anmodes om opplysningene, og de relevante lovene og forskriftene som får anvendelse på virksomhet knyttet til referanseverdier.
- b) Nærmere opplysninger om ordningene som skal anvendes ved utveksling eller framlegging av opplysninger og meldinger.
- c) En bestemmelse om at opplysninger og meldinger skal utveksles eller framlegges skriftlig.
- d) En bestemmelse om at det skal treffes tiltak for å sikre at all utveksling eller framlegging av opplysninger skjer på en sikker måte.
- e) En bestemmelse om at opplysninger og meldinger skal framlegges omgående og eventuelt i samsvar med den relevante tidsrammen som er fastsatt i avtalene.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

*Artikkel 3***Tilsynssamarbeid**

1. Samarbeidsavtalene skal fastsette en ramme for samordning av partenes tilsynsvirksomhet i forbindelse med referanseverdier, herunder minst følgende krav:
 - a) Et krav om at en avtalepart som ønsker å utøve tilsynsvirksomhet, først skal inngi en skriftlig anmodning om dette.
 - b) Et krav om at anmodningen skal angi det faktiske og rettslige grunnlaget for og en anslått tidsramme for den berørte virksomheten.
 - c) Et krav om at den andre avtaleparten innen ti virkedager etter at den har mottatt anmodningen, skal bekrefte at den er mottatt.
2. Med henblikk på å samordne stedlig tilsyn innenfor vedkommende myndighets jurisdiksjon i tredjestaten skal samarbeidsavtalene fastsette en framgangsmåte for hvordan partene skal bli enige om vilkårene for slikt stedlig tilsyn, herunder minst vilkår som angir deres respektive roller og ansvarsområder, en rett for vedkommende myndighet i tredjestaten til å være til stede ved ethvert tilsyn på stedet og eventuelt en forpliktelse for den myndigheten til å bistå med å gjennomgå, fortolke og analysere innholdet i offentlige og ikke-offentlige regnskaper og registre og med å innhente opplysninger fra styremedlemmer og den øverste ledelsen hos administratorer som omfattes av avtalene.

*Artikkel 4***Fortrolighet, bruk av opplysninger og vern av opplysninger**

1. Samarbeidsavtalene skal kreve at partene avstår fra å gi videre opplysninger som utveksles eller framlegges for dem i henhold til samarbeidsavtalene, med mindre den parten som har framlagt opplysningene, på forhånd har gitt sitt skriftlige samtykke eller videreformidlingen av opplysningene er et nødvendig og forholdsmessig krav i henhold til unionsretten eller nasjonal rett, særlig i forbindelse med granskinger eller etterfølgende rettergang.
2. Samarbeidsavtalene skal kreve at opplysninger som innhentes av en myndighet i henhold til avtalene, skal lagres på en sikker måte, og de skal tillate at opplysningene utelukkende brukes for det formålet vedkommende myndighet har angitt i sin anmodning om opplysninger, eller, dersom opplysningene ble gitt på et annet grunnlag enn en anmodning, utelukkende med sikte på å gjøre det mulig for denne myndigheten å utøve sine regulerings- og tilsynsfunksjoner. Vedkommende myndighet kan imidlertid bruke opplysningene til andre formål dersom den har innhentet skriftlig samtykke til dette fra myndigheten som ga opplysningene i henhold til avtalen.
3. Dersom samarbeidsavtalene tillater at det utveksles personopplysninger, skal de inneholde bestemmelser som sikrer tilstrekkelige metoder for å verne slike opplysninger, og som er i samsvar med all gjeldende personvernlovgivning i jurisdiksjonene til vedkommende myndigheter som er parter i de berørte samarbeidsavtalene.

*Artikkel 5***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 25. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 13. juli 2018.

For Kommisjonen

Jean-Claude JUNCKER

President
